

Pla de les Taràntules - Coll de Pollegons - balma de la Murdela-bassal de Sajolida - les Pinasses - Pla de les Taràntules

Es surt del Pla de les Taràntules (estació superior del funicular de Sant Joan) i s'agafa una estona el camí nou de Sant Jeroni. Un cop passat el mirador s'agafa un camí que baixa per anar trobar el coll de Pollegons i es continua baixant fins arribar al torrent de l'Ermità Mort des d'on s'inicia una pujada continuada fins arribar al coll de la Roca Mala. Des d'allí, en un breu descens s'arriba al torrent de Sajolida, zona de profunda boscúria, i s'inicia l'ascens per anar cap les Pinasses, al peu de l'Albarda Castellana passant abans per la cruïlla del Camí dels Francesos i el Camell de Sant Jeroni. Des de les Pinasses s'inicia un descens suau fins tornar al Pla de les Taràntules. Aquest itinerari circular introdueix al caminant a descobrir part les seccions dels Pollegons, Coll de Muset passant també per les seccions de l'Albarda, Bellavista i les Gorres. Es passa per indrets força interiors del massís i per això força desconeguts. S'arriba al punt considerat l'*axis mundi* del massís (entorn de la Roca Mala). Des de cada una d'aquesta parts es tenen bones visions de la muntanya Montserrat: la Plantació, Sant Jeroni, Montgròs, Sant Antoni i Sant Salvador amb les seves roques i agulles característiques..

Dificultat No és un itinerari difícil. El primer tram es planer. En el primer tram es baixa més de 300 metres en poca distància, això fa que hi hagi trams de forta pendent i la pujada, on es recupera aquest desnivell és més suau excepte un petit tram, des del coll de Pollegons fins el camí nou de Sant Jeroni, on la pujada és una mica més pronunciada

Material recomanat: És necessari portar aigua (recomanable un litre i mig a l'estiu), botes de tresc, roba d'abric segons el temps i, a l'estiu, barret.

Distància 7 quilòmetres 364 metres

Durada 2 hores 21 minuts

Altura sortida: 972 m.

Altura màxima: 1.140 m.

Altura mínima: 791 m.

Guany: 167 m.

Ascensió acumulada: 442 m.

Descens acumulat: 443 m.

Desnivell màxim: 349 m.

Descripció itinerari

0 minuts. Inici. Pla de les Taràntulles. El Pla de les Taràntules es troba a la sortida de l'estació superior del funicular de Sant Joan. Agafar a la dreta el camí nou de sant Jeroni.

1 minut. Bifurcació. En un pronunciament revolt es troba el camí que puja del Trencabarrals i que també permet anar a l'ermita de sant Anna, és el PRC-19. El camí segueix en direcció a les parts baixes de les diverses agulles de la regió de les Magdalenes.

6 minuts. Bifurcació. Petita cruïlla amb dos camins a banda i banda del camí de sant Jeroni. El de la dreta, força precari, és una drecera per anar a buscar el camí del Trencabarrals. El de l'esquerra s'enfila cap a la gorra Marinera fins arribar a l'ermita de sant Jaume. Abans, aquests dos camins, eren l'accés principal a aquesta ermita.

8 minuts. Bifurcació. Nou camí a l'esquerra entre la Gorra Marinera i la Magdalena Inferior, que porta a les escales de Jacob per pujar a l'ermita de sant Magdalena. Es recomana enfilem-se un moment per aquestes escales per veure la cisterna de les Escales de Jacob. Després de fer els primers trams de les escales del corriol, la cisterna queda a mà dreta, sota una gran soca. És una cisterna de dimensions reduïdes, que recull l'aigua que s'escola d'una surgència que hi ha a l'esclatxa entre dues roques sota unes grans soques d'alzina. Hi ha una paret de construcció, de pedra, per ajudar a retenir l'aigua. És habitual trobar-hi aigua, tot i que també té temps de sequera. És la cisterna situada a més alçada. En el llibre de 1909 sobre itineraris montserratins s'esmenta que "*un dels recons del camí (de les Escales de Jacob) hi ha una font cristallina y molt fresca, qu'es la més alta de la Montanya, 1.010 metres*". Els mapes de 1909 i 1949 hi indiquen, respectivament, un pou i una font. La referència de 1967, Ermites i fonts de

Montserrat, es diu que hi ha un “*recull d'aigua, en forma de bassiol, a la soca d'unes grans alzines*”, que molt sovint queda seca. Coordenades (x= 402348, y=4604829 ERST89-UTM 31N). Retornar al camí de sant Jeroni.

11 minuts. Gorra Frígia. El camí passa per quasi bé la base de la Gorra Frígia. Bona vista aèria del monestir de santa Maria de Montserrat i del Trencabarrals que queda just als peus. Immediatament el camí de sant Jeroni careneja la serra de l'Alzina de les Papparres (Bellavista).

17 minuts. Mirador. A l'esquerra del camí, una mica enlairat, queda un mirador construït per Icona. És un punt excel·lent per observar la part sud del massís.

19 minuts. Bifurcació. Corriol a la dreta que permet baixar ràpidament al Pla dels Ocells. Abans era un camí principal que permetia anar des del monestir de santa Maria fins a les Artigues a través del coll dels Pollegons.

21 minuts. Bifurcació. Camí dels Pollegons. En un petit coll rocós hi ha la cruïlla amb el camí que baixa a les Artigues passant pel coll dels Pollegons i que després permet arribar a Collbató. Era un antic camí molt emprat per anar des del monestir de santa Maria cap aquests indrets. Agafar aquest camí que ràpidament portarà, després de passar per una àmplia zona de roquissar, al coll dels Pollegons..

30 minuts. Coll de Pollegons. Al peu de la singular agulla dels Pollegons que encapçala el serrat del mateix nom, hi ha una bifurcació de camins. Des d'aquest indret es té una vista excel·lent de la regió montserratina de la Plantació destacant, per la seva proximitat, el Rave, la Campana, el Sentinella i el seu fusell. En aquest coll hi ha una bifurcació de camins. El de l'esquerra baixa ràpidament per anar a les Artigues. Cal agafar el camí de la dreta per per baixar còmodament, resseguint parcialment en vàries llaçades la part nord del serrat del Pollegons.

38 minuts. Balma de la Murdela. Un cop passat un torrent i caminar per damunt de roca es troba a la dreta la balma de la Murdela, balma habilitada per sojornar-hi. Jordi Oliver, en el seu llibre *Montserrat guia itinerària* (2003) comenta que aquesta balma estigui habitada quan a la muntanya de Montserrat hi hagueren vàries persones que volien revifar la vida eremítica. Ramon Ribera i Jordi Oliver expliquen que en el llit del torrent esmentat, i a sota la balma, es

troba un bassal.

39 minuts. Canal de l'Ermità Mort. El camí creu el torrent de la canal de l'Ermità molt a prop de la seva capçalera. Tot seguit es passa per una àmplia clapa rocosa i s'entra a un petit bosquet fins la propera cruïlla. El nom d'aquest torrent és atribuïble a la següent circumstància. Durant els primers dies de l'estada de les tropes napoleòniques a Montserrat en el mes de juliol de 1811 mataren alguns monjos i ermitans. En el camí de la Santa Cova, a prop d'un om, les tropes mataren al pare Moreiras i, a prop de la serra de les Alzines de les Paparres es trobà mort el pare Broch, ermità de Sant Onofre, tot i que, l'abat Muntades indica que no se sap de que morí. Aquest ermità es trobà en una canal que es coneix des de llavors com la canal de l'Ermità mort.

41 minuts. Bifurcació. Cruïlla amb el camí del Pont. A l'esquerra baixa tot dret cap la Vinya Nova. Cal remuntar el camí per la dreta. Es segueix dins d'una zona de petit bosc i es traspassen dos torrents. Després d'un ampli revolt, sempre en pujada, s'arriba a un coll. Just abans d'arribar a aquest coll alguns autors situen en aquest indret la bassa de la Murdela. En la nota al final de la descripció de l'itinerari es discuteix la localització d'aquesta bassa. Una mica abans d'arribar al coll de la roca Mala, que es ve amunt del camí, a la dreta hi ha una gran llenasca de pedra on es situa un bassal amb una roca que el tapa, tipus cadolla, que en les referències més antigues rep també el nom de bassal de la Murdela. Com que en el trajecte hi ha dos bassals amb el mateix nom convidem a llegir el que es comenta en una [nota de toponímia](#) sobre aquest tema.

48 minuts. Coll de la Roca Mala. Bifurcació. El camí arriba al coll de la roca Mala. A l'entorn d'aquesta roca es podria situar el centre del massís. El que alguns experts denominen l'*Axis Mundi* recollint el concepte mitològic clàssic fet servir per designar el centre del món. Si es vol, un senzill pujada permet situar-se damunt del serrat i acostar-se a la roca Mala, la roca del Pi, etc... En aquest coll hi ha la cruïlla del camí del Pont que connecta la serra de l'Alzina de les Paparres amb la Vinya Nova amb el camí que uneix aquest camí amb el camí dels Francesos pel clot de la Sajolida. S'agafa aquest camí que baixa cap a la vall de la Sajolida en petites llaçades per dins d'un bosc cap al torrent que es remunta durant uns metres.

54 minuts. Bassal de Sajolida. És una bassa natural al torrent de la Sajolida. Fa una mida aproximada de 2 m per 2 m, de forma lleugerament arrodonida, i té

1,5 m de fondària. La bassa només és aprofitable com a abeurador de fauna. El terreny de damunt de la bassa pot facilitar l'existència de més basses. A la guia de *Montserrat* itineraris de 1909 es parla només del serrat i el clot de la Sajolida, però no de la font. En la cartografia de Ramon de Semir (1949) no es parla d'aquest Bassal ni s'esmenta el camí. Només identifica el que denomina el *pou de la Sajolida*, situat aigües amunt d'un torrent paral·lel al de la Sajolida i més proper al serrat de l'Alzina de les Papparres. Estaria en l'indret on la cartografia actual de l'Alpina indica l'existència un pou denominat *pou de la Sajolida*.

El camí puja un cop traspassat el torrent de Sajolida. Al nord queda l'Albarda castellana i el Puntal. El camí segueix pujant decididament per la vesant d'una carena. A mesura que es pren alçada, comença a veure's les regions de sant Salvador, els Flautats i el Cavall Bernat. Forcés llaçades per damunt de roca i terra. El camí s'enfila de manera pronunciada per la vessant occidental del torrent.

1 hora 5 minuts. Carena del serrat de Sajolida. El camí remunta parcialment, quasi planejant aquest serrat en direcció a l'Albarda Castellana.

1 hora 11 minuts. Torrent dels Bugaders. Es deixa la carena de Sajolida i el camí s'orienta vers el nord-oest. Es segueix pujant per clapes de pedres i zones amb vegetació. Ara el camí està orientat al Camell de sant Jeroni. Tot seguit es baixa per travessar el torrent dels Bugaders i, un cop creuat, es puja per l'altra vessant.

1 hora 13 minuts. Bifurcació. Arribada a una cruïlla de camins. El camí de la Sajolida en troba amb el camí dels Francesos. Cartell de fusta en un arbre. Prendre el nou camí cap a la dreta.

1 hora 15 minuts. Bifurcació. Camell de sant Jeroni. A sota de la impressionat paret sud del Camell de sant Jeroni cruïlla a l'esquerra surt el camí que porta al Montgròs. Resseguir tot pujant la vessant oriental del Camell. Antigament a aquest indret se'l coneixia com la Pleta. Pujada en lleugeres ziga zagues. Bona vista de tota la vall del torrent dels Bugaders i de la part oriental del massís. De tant en tant, a l'esquerra del camí, hi ha l'accés a uns pelats de roca que permeten gaudir d'unes esplèndides vistes del torrent del Migdia, de la regió del Montgròs i de part dels Ecos.

1 hora 26 minuts. Les Pinasses o coll de l'Albarda Castellana. Aquest indret

està situat entre el cim de sant Jeroni i la característica formació de l'Albarda Castellana. Es pot pujar fàcilment al seu cim, tot i que hi ha un petit pas que cal ajudar-se amb una corda que facilita l'accés còmode. A les Pinasses, explica l'abat Miquel Muntades en el seu llibre sobre Montserrat, que els francesos assaltaren el 28 de juliol de 1812 el santuari i el monestir pujant per aquest indret "*un divisió pujava per can Jorba a les Pinasses de sant Jeroni*". Des de les Pinasses, en lloc d'anar en direcció a sant Jeroni i arribar al final històric del camí dels Francesos s'agafa un corriol que baixa en fortes llaçades i pendent per entre el bosc fins a trobar el camí de sant Jeroni. S'inicia la baixada que portarà de retorn al lloc d'inici de l'itinerari a través del camí cimentat de la serra de l'Alzina de les Papparres.

1 hora 28 minuts. Bifurcació. Camí de sant Jeroni. Cruïlla amb el camí del monestir de santa Maria al cim de sant Jeroni. Totem indicador. Seguir per la dreta aquest camí. En alguns moments, el camí entra en el buc de torrent que és la capçalera de l'important torrent de la Vall Mala o de Santa Maria. A mesura que es baixa s'observa com aquest tram es troba entre dos de les moles més importants del massís: l'Albarda Castellana que queda a la dreta i el Montcau o roca del Moro que queda a l'esquerra. Poc després, el camí surt del torrent i s'enfila per la seva vessant esquerra.

1 hora 37 minuts. Bifurcació. Cruïlla amb el camí de la drecera de sant Jeroni. Tòtem indicador. El camí de l'esquerra porta ràpidament al monestir de Santa Maria. És el camí de la drecera de sant Jeroni. Cal seguir el camí cimentat que transcorre per la serra de l'Alzina de les Papparres. Des d'aquest punt comença pròpiament el camí nou de sant Jeroni fet en ocasió de la inauguració del funicular de sant Joan l'any 1918. Aquest camí no hi és en la primera cartografia de Montserrat de Joan Cabeza de 1909. Pocs metres després de la cruïlla el camí torna a creuar el torrent de Santa Maria. En aquest indret hi ha unes petites bases i restes de l'antiga canalització del torrent per l'abastament d'aigua. El camí es distancia del torrent i mentre aquest s'enfonsa el camí transcorre planejant suaument.

1 hora 50 minuts. El Cigronet. El camí passa al peu de Cigronet a l'altra vessant del torrent queda la característica i fotografiada roca del Cap de Mort. Al davant s'estén els serrats dels Patriarques i el serrat de les Onze, junt amb unes magnífiques vistes del Cavall Bernat, que acompanya bona estona l'itinerari, al igual que les roques de la regió de sant Salvador.

1 hora 55 minuts. Bifurcació. A la dreta hi ha la part superior del camí del Pont. Una petita pintada al damunt de la pedra senyala l'inici d'aquest camí que, anys enrere, era una de les principals via de comunicació entre el monestir de santa Maria de Montserrat i la Vinya Nova on la comunitat monàstica tenia una residència i una important explotació agrícola. Un petit traç de l'antic camí del pont.

2 hores 1 minut. Bifurcació. Camí dels Pollegons. En un petit coll rocós a la dreta hi ha la cruïlla amb el camí que baixa a les Artigues passant pel coll dels Pollegons i que després permet arribar a Collbató. Era un antic camí molt emprat per anar des del monestir de santa Maria cap aquests indrets. Agafar aquest camí que ràpidament portarà, després de passar per una àmplia zona de roquissar, al coll dels Pollegons.

2 hora 5 minuts Mirador. A l'esquerra del camí, una mica enlairat, queda un mirador construït per Icona. És un punt excel·lent per observar la part sud del massís.

2 hores 9 minuts Gorra Frígia. El camí passa per quasi bé la base de la Gorra Frígia. Bona vista aèria del monestir de santa Maria de Montserrat i del Trencabarrals que queda just als peus. Immediatament el camí de sant Jeroni careneja la serra de l'Alzina de les Papparres (Bellavista).

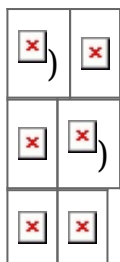
2 hores 14 minuts Escales Jacob. Nou camí a la dreta entre la Gorra Marinera i la Magdalena Inferior, que porta a les escales de Jacob per pujar a l'ermita de sant Magdalena

2 hores 16 minuts Bifurcació. Petita cruïlla amb dos caminois a banda i banda del camí de sant Jeroni. El de l'esquerra, força precari, és una drecera per anar a buscar el camí del Trencabarrals. El de la dreta s'enfila cap a la gorra Marinera fins arribar a l'ermita de sant Jaume. Abans, aquests dos camins, eren l'accés principal a aquesta ermita.

2 hores 20 minuts. Bifurcació. Abans d'un pronunciat revolt es troba el camí que va al Trencabarrals i que també permet anar a l'ermita de sant Anna, és el PRC-19. El camí segueix en direcció a les parts baixes de les diverses agulles de la regió de les Magdalenes.

2 hores 21 minuts Final. Arribada al Pla de les Taràntules al costat de l'estació

superior del funicular de sant Joan.

[Baixar el track en format GPX](#)

[Baixar el track en format KMZ](#)